

Multimillionæren Per Wimmer har altid nået sine mål. Ifølge ham er opskriften på succes, at man nøje vælger, hvad man vil bruge sin tid på, og nyder processen lige så meget som endemålet. Han kalder sig selv et eksprestog, der ikke stopper, før sejren er i hus. Næste stop: rummet.

Per Wimmer:

Det handler mere om attitude end talent

MM | Per Wimmer

MA i jura (KU og University of London), MA i statskundskab (College of Europe, Bruges Belgium) og MPA i investering (Harvard University).

1995-1996: Arbejdede for daværende EU-kommissær Henning Christoffersen.

1996-1997: Konsulent i McKinsey.

1998-2002: Investeringsrådgiver og senere afdelingsdirektør i Goldman Sachs i New York og London.

2003-2005: Aktierådgiver i Collins Stewart.

2005-2007: Aktierådgiver i MF Global – Securities.

Siden 2007: Ejer og grundlægger af sin egen investeringsbank, Wimmer Financial, med fem ansatte.

2010/11: Måske den første dansker i rummet.

Per Wimmer er født i 1968, er ugift og har ingen børn.

HAN HAR FIRE MASTERGRADER, arbejdet i EU-Kommissionen, været konsulent i McKinsey, afdelingsdirektør for Goldman Sachs, aktierådgiver i Collins Stewart og er nu ejer og grundlægger af sin egen investeringsbank i London. Og så har han rejst i mere end halvtreds lande, boet med en familie i urskoven i Amazonas, bowlet med Kylie Minogue og afslået et jobtilbud fra Det Hvide Hus. Om to år bliver han efter al sandsynlighed den første dansker i rummet.

“Mit ultimative mål er at plante Dannebrog på månen,” siger Per Wimmer. Der er ikke den fjerneste ironi at spore i hans stemme. Per Wimmer er en mand, der gennemfører, hvad han sætter sig for.

“Jeg elsker mit liv, jeg elsker det, jeg laver. Min tilgang har altid været work hard, play hard. Alt hvad jeg gør, gør jeg 100 pct. Jeg holder ferie hver dag, for jeg gør det, jeg elsker, hele tiden,” siger han i telefonen fra Heathrow Lufthavn. Han er netop vendt hjem fra Dubai for at ordne et par ting på kontoret i hjembyen London. Om en time letter flyet til et kort familiebesøg i Danmark, og i næste uge går rejsen til Nepal, hvor han skal springe ud med faldskærm fra et fly i 8,8 kilometers højde over Mount Everest. Det er der nemlig ingen, der har gjort før.

“Det kræver overordentlig tidsdisciplin at leve, som jeg gør. Men er det ikke også det, det hele handler om: at optimere tiden og nå så meget som muligt? Countdown er allerede startet, og vi lever jo i gennemsnit kun 75 år. Meget kan man erstatte, men aldrig tiden. Jer er meget imod, når folk bare laller af sted og sløser med deres tid – ikke at der ikke skal være tid til video og chips, men folk bør være mere bevidste om, hvordan de bruger tiden. Det er både nøglen til profes-

sionel succes og til at blive lykkelig, hvis du spørger mig.”

Det lyder, som om du arbejder døgnet rundt. Er det virkelig nødvendigt at poste så meget tid i arbejde, hvis man vil have succes?

“Sådan betragter jeg det slet ikke. Hvis man har passionen, så gør man det bare. Man skal ikke tænke det som arbejde, men i stedet tænke: hvad synes jeg er allersjovest at lave, og så gøre det 100 pct. Det kan være alt muligt. Hvis man virkelig brænder for noget og giver det alt, hvad man har, kommer man også til at inspirere andre, blive en god leder og gøre sit projekt til en succes.”

I hvor høj grad handler det om et iboende talent?

“Jeg tror ikke, talent nødvendigvis er noget, man er født med. Uddannelse er for mig at se den vigtigste kilde til at opbygge evner og talenter – og måske også den største årsag til min succes. Uddannelse og konstant læring er virkelig essentielt. Både den formelle i universitetssystemet, men også den uformelle, man får ved at rejse i andre kulturer og lade sig inspirere og tænke ud af boksen.”

Det er der jo mange, der gør, uden at komme så langt. Hvad er forskellen på dig og dem?

“I virkeligheden handler det måske mere om attitude – en holdning – end det handler om talent. Der er mange, der har en masse gode ideer, men som ikke kan finde ud af at fokusere og holde ved. De er simpelthen for mentalt distræte. Når jeg har besluttet mig for noget, er der no turning back. Der vil altid være udfordringer og

perioder, hvor man måske fortryder eller synes, et projekt er for stort. Men når først jeg har besluttet noget, så gør jeg det. Ligegyldigt hvad. Det er den største forskel på et eksprestog og et almindeligt lokomotiv. Jeg giver aldrig op.”

Det lyder ufattelig målrettet og disciplineret. Vil du også sige, at du har planlagt din karriere?

“Altså, hvis du for 20 år siden havde beskrevet mit liv for mig, som det er nu, ville jeg jo have tænkt: “Fedt – den roman vil jeg gerne købe, men hvad snakker du om?” Men jeg har altid været ambitiøs, lige siden jeg gik i folkeskole. 11 var aldrig nok, jeg ville have 13. Så på den måde kan man godt sige, at der har været et mål med alt, hvad jeg har gjort. Men det betyder ikke, at jeg har gjort noget, jeg ikke brød mig om, for at opnå et eller andet. Alt hvad jeg har lavet, har jeg elsket. Der er jo ingen, der har brug for fire mastergrader, let's be honest – det er der jo ikke. Men jeg elskede det, mens jeg gjorde det. Det er derfor, jeg siger, man skal være bevidst om, hvordan man bruger sin tid.”

Hvad så nu, hvor du har nået alle de mål, tænker du aldrig: “Nå, var det bare det?”

“Der er mange, der er så fokuserede på deres endemål, at de helt glemmer det, de er i gang med.”

Det gør du aldrig selv?

“Nej. Jeg har det næsten altid så sjovt og så spændende i processen, at det er belønningen i sig selv. Flaget på månen er de sidste 2 pct., men det er hele arbejdet op til, der er de 98 pct. af glæden. I mit arbejde mod at blive den første dansker i rummet har jeg mødt så mange spændende mennesker og oplevet så mange ting, at det er alle pengene og tiden værd, selv hvis turen skulle blive aflyst. Det er, fordi jeg går efter glæden i processen og ikke kun endemålet.”

Hvordan har du det så med folk, der har sløset sig igennem studierne, været det rigtige sted på det rigtige tidspunkt og på den måde har fået succes?

“Det har jeg det faktisk rigtig dårligt med. De findes selvfølgelig – især inden for finans er der en del af dem, som jeg kalder ‘forkælede kællinger’ – ja, også selvom de fleste af dem er mænd. De tænker kun på sig selv og skænker ikke en krone eller et minut til dem, der har det svært. Det mener jeg er grundlæggende forkert. På den måde er verden virkelig uretfærdig: Der er hverda-

MM | Pers råd til kommende talenter

- Søg inspiration – tænk ud af boksen.
- Følg dit hjerte og din passion – hav det sjovt.
- Fokuser og udfør dine planer.
- Tidsdisciplin – vær bevidst om, hvordan du forvalter din tid.
- Teamwork – brug andres talent og løft i fællesskab.
- Tag kalkulerede risici.
- Inspirer andre i processen.

Der er mange, der er så fokuserede på deres endemål, at de helt glemmer det, de er i gang med.

gens helte, sociale entreprenører, der virkelig gør en forskel, og så er der mine forkælede kolleger i finansverdenen på Wall Street, som tjener kassen. Men hvem er mest lykkelige? Det er dem, som nyder det, de laver, og inspirerer og hjælper andre på deres vej. Derfor er jeg også selv meget involveret i hjælpearbejde og i at holde foredrag – for at give lidt af det videre, som jeg kan bidrage med til verden.”

Det lyder, som om det også har en vis iscenesættelse og brandingværdi?

“For at blive kunde i min bank skal man have mindst 1 milliard dollar i frie midler, så jeg tvivler på, hvor meget retailbrandingværdi der er at hente på den konto. Det handler tværtimod om at give noget tilbage til alle de andre – dem, der ikke kunne komme med på eksprestotog. Det mener jeg er en forpligtelse, man har, når man selv har succes.”

Hvorfor har du valgt at flytte fra Danmark for at udfolde dit talent?

“Hvis jeg boede i Danmark, ville jeg jo være statsansat 70 pct. af tiden – det er jeg simpelthen ikke interesseret i. Jeg elsker Danmark, det er der, mit hjerte ligger. Men jeg kan simpelthen ikke affinde mig med det danske skattesystem. Det skræmmer enhver entreprenør langt ud af landet. Og det er jo i grunden ærgerligt, for de kunne give så meget tilbage. Tænk, hvis vi havde en Bill Gates med alle hans penge og charity-programmer i Danmark – det ville da være vidunderligt. Men det har vi ikke, fordi skatterne er så høje.”

MM

Carolina Kamil | cka@mm.dk

